

נקודות
קצרות
בעבודת
חשי"ת

א נקודה'לע

פרשת שמיני

חבורת הבחורים דחסידי ספינקא

בסיעתא דשמיא

לקבלת העלון - spinka.mab@gmail.com

דיבורים שזכינו לשמוע מכ"ק רבינו שליט"א

טוב לי כי עניתי למען אלמד תקיף. העינוי בא לאדם כדי שיראה את אפסיותו, ומתוך כך יכיר שאם יש לו משהו זה הקב"ה. ההבנה שכל דבר בא מהקב"ה זה הדבר הטוב ביותר בעולם, 'להתנגג על ה'. אמר דוד המלך 'טוב לי כי עוניתי - העינוים הם טובים לי' למען אלמד חוקיך' - שעל ידיהם אני לומד שכל דבר זה הקב"ה.

אדם מלשון אדמה. כי אדם מדמיין שהוא ישות ובעל כוחות. ועבודת האדם הוא להבין שהוא סה"כ דימיון, וכל הכוחות שלו הם מהקב"ה.

מהו גדלות ברוחניות? אדם שמכיר יותר ויותר את הקב"ה בכל דבר, הוא נקרא אדם שהולך וגדל!

כי הנה אביך ה' כי הנה אביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און. כשאדם מאמין שהאויבים שלו הם שליחים של ה', ואין להם שום כח זולת מה שה' מחיה אותם, אזי 'אויביך יאבדו יתפרדו כל פועלי און' ולא ישאר מהם מאומה.

גדלות הבורא. אדם יכול לשבת ולהתבונן באלוקות, איך שה' ממלא כל עלמין ובגוי כל עלמין, אבל אז הוא בסכנה של 'חכמתו מרובה ממעשיו'. לכן הוא צריך קצת לנגוע באלוקות, שזה אומר להבין שהוא הרי בסכנה כל שניה, ואיך הוא עכשיו לא נופל, אין זה אלא הקב"ה. אולי זה נקודה קטנה, אלא באיכות היא מאד גדולה.

ואל תביאני לידי חטא ולא לידי נסיון. לכאורה ליפול או לא זה בחירה שלך, אתה פשוט צריך להחליט יותר לא ליפול. אלא אני מצידו רוצה ליפול, ואעפ"כ אני לא מסתיר את זה, ומגלה לרבש"ע את סתרי ליבי, ומבקש ממנו שיעזור לי ויחליץ אותי.

אם תקפשינה. מכירים שאתה מחפש משהו, ופתאום אתה מוצא משהו שחיפשת לפני הרבה זמן, ועכשיו שאתה לא צריך את זה אתה מוצא את זה. אותו הדבר אדם שמחליט לחפש קשר בורא, פתאום הוא מוצא ישועות ושפע וברכה.

בשעת ניסיון כביכול הקב"ה וכל פמליא דיליה מגיעים עד אליך ממש, ומהאור העצום הזה אתה מסתנוור לגמרי, ועליך לשתוק לגמרי, כדי שלא תפספס את ההזדמנות הזאת.

נעשה ונשמע. קודם כל מוכרח האדם להיות 'מענטש'לעך', לקום מוקדם, להתפלל במנין, להיות מסודר. רק אח"כ הוא יוכל לבוא לבחינה של נשמע, לשמוע את הבורא בכל דבר.

ה' לי בעזרי ואני אראה בשנאי. הרבש"ע שולח לי שונאים, והם בעצם עוזרים לי לבוא אליו יתברך.

לולי ה' עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי. אדם נוטה לחשוב שהוא עושה הכל, והקב"ה שולח לו קושי שמפוצץ לו הדימיון. הוא יכול להשבר מזה. אבל הוא יכול להבין שבעצם הקב"ה עוזר לו לצאת מהדימיון, ולהכנס לאמונה שהקב"ה מחיה אותו ונותן לו הכל. לולי ה' עזרתה - לולי שהייתי מבין שאתה רוצה לעזור לי עם הכאב - שכנה דומה - הייתי ממשיך לחיות בדימויות ולשכוח ממך.

ועמך כלם צדיקים. כל יהודי יש לו פוטנציאל להיות צדיק, יש לו את זה בכח. הצדיק האמיתי הוא מוציא את זה מן הכח אל הפועל. אבל בעצם לכולנו יש את זה בכח.

בלתה אין להושיע. אנו אומרים לרבש"ע אם אתה הולך להושיע אותנו בצורה שלא נראה שידך הרחומה הביאה לנו את הישועה אז 'אין להושיע' אנו לא צריכים את הישועה בכלל, כי אנו רק רוצים ישועה שרואים אותך שם.

לא יקנה בך אל זר. איזהו 'אל זר' הווי אומר זה יצר הרע. לפעמים אנו חושבים מי אני לחיות את הדרך?! הדרך זה רק לדוד המלך ולצדיקים, איך אני יכול בכלל להיכנס למחשבות של ביטול. המחשבות האלו דומות למילים 'אל זר' - כאילו לחיות את הרבש"ע זה זר ממני, זה רק לצדיקים. על זה דרשו חכמינו זה יצר הרע, ואל תשמע למחשבות האלו. אלא תיכנס לדרך, כי הדרך ואמונה מושרשות בך מאבותיך.

אדם תוהו בליבו אולי אני לא עושה טוב, אולי צריך להתנהג אחרת, דאגות, לחצים. מסופר שר' מענדלי מוויטפסק גם היה לו דאגות והוא הלך - הלך ושוב על סיפון האניה כשהוא חושב מחשבות, לפתע שמ לב שהוא כבר שעה שלימה הולך על אותו קרש, חשב במוחו איך אני לא מפחד לעמוד על קרש בתוך ים אדיר עמוק וסוער. אלא כי הקרש הזה מחובר לעוד קרשים. כך, אמר בליבו, מי שדבוק בה' אלוקיו, אין לו ממה לפחד, ובכל דרכיו נכון הוא.

הייתי יכול להיות יותר טוב, אם רק הייתי קצת יותר מתאמץ, אם רק הייתי קצת יותר משתדל הייתי מגיע רחוק יותר, עכשיו סתם נכשלתי ונפלתי, איזה כאב, איזה פיספוס וחימוץ. אמר רבינו "פַּעַת יֵאמָר לְיַעֲקֹב וְלְיִשְׂרָאֵל מַה פֶּעַל אֵל" כעת - עכשיו, איש יהודי צריך לומר לעצמו "מה פעל" - מה שהיה. "א-ל" - הרבש"ע עשה את זה. לא נשברים ממה שהיה, "אני מאמין שהוא עשה ויעשה לכל המעשים", והרבש"ע עשה שאני עכשיו יכשל בשביל לקשר אותי אליו.

מהלך שזכינו לשמוע מרבינו שליט"א בשביעי של פסח תשפ"א: **תתחפר לצמק - הכאב זה מהנפש**

וְיָהִי בְשִׁלַּח פְּרַעֲזָה אֶת הָעָם. וברש"י: **ויהי לשון צער.** לכאורה על מה הצער, הרי עכשיו הם יוצאים ממצרים, יוצאים לחירות מארץ שהעבדה אותם בפרך ועינו אותם ביסורים קשים, סוף סוף הם יוצאים.

הסביר רבינו: הכאב הוא לא בגוף, הכאב הוא בנפש, אם לאדם יש כאב בגוף, זה כי כואב לו בנפש, הנפש שלו צריכה משהו, חסר לה משהו, לכן היא כואבת והכאב מורגש בגוף. יש אדם שמתעצבן מכל דבר קטן, ויש אדם שצריך לסבול הרבה מאד כדי שיוזיל דמעה מעיניו, למה? הלא אם כל דבר קטן מעצבן, כולם אמורים לבכות מכל דבר קטן. אלא הכאב הוא לא מהגוף, הכאב הוא מהנפש, ולכן יש אחד שכואב לו מכל דבר קטן, כי נפשו כואבת לו, חסר לו משהו בנפש.

מה חסר לנפש?

הנפש רוצה להתחבר למקור שלה, למקום שמשם נובע חיותה, כשהיא חוזרת למקורה ושורשה זה נותן לה מנוחה, וגם מחדש אותה בכוחות חדשים. חיות הנפש הוא מהקב"ה, את הקשר עם הקב"ה צריכה הנשמה, ולכן היא כואבת, כי אין לה את זה. יכול אדם לסתום את כאביו בתרופות וכדו' אבל במקור הבעיה הוא לא טיפל. הוא סתם את הכאב במקום הזה, אז הכאב יופיע לו ממקום אחר.

אם אתה רוצה לרדוף אחרי משהו, הרי תרדוף אחרי הקשר עם הקב"ה, כי על אלה נפשך כואבת, את זה היא צריכה. חברים, כסף, הצלחות לא יספקו לך אושר אמיתי, אם קשר עם הקב"ה לא יהיה לך.

כשבני ישראל היו במצרים, היה להם סיבה לכאב, כי המצרים מעבידים אותם, ומענים אותם ביסורים קשים. אך לאחר שיצאו הכאב נשאר, כי הכאב הוא מהנפש, וזה שהגוף יצא ממצרים לא אומר שהנפש יצאה ממצרים. וכאן בא הצער הגדול - שכואב לך ואין לך את מי להאשים, כי המצרים כבר אינם.

ואתה חייב להבין שהכאב הזה הוא מהנפש שלך, אתה חייב להתמקד בעצמך, לקחת דקה של התבודדות, ולשאול את עצמך מי אני? ומה אני עושה פה?

תולדות: מי אני? - אני חלק אלוה ממעל, שלבוש בגוף שרוצה דברים מכוערים. ומה אני עושה פה? אני פה בשביל לגלות את מי שאני. לגלות את החיות של הקב"ה ששופע בי ומחיה אותי ונותן לי הכל, ושום דבר לא ממני.

מטרת הכאב הוא לחבר אותי בחזרה לעצמי. לכן כשבא לך כאב, אם אתה מאשים אחרים בסבלך, הרי אתה שוב בורח מעצמך ולא מטפל בכאב עצמו לרכך אותו, אבל אם אתה נותן את הנקודה שרוצים ממני משהו בכאב הזה, משהו כואב לנפש, הרי אתה מתקרב אל התרופה האמיתית, ואל המנוחה הטובה ביותר.

מדברים עליך!! - מה לא ברור

הספינה מיטלטלת בים מצד לצד והגלים מאיימים להטביע אותה, צעקות גיוועלד צעקות אשמה צעקות הצילו צעקות יאוש צעקות הפקרות כולם כאחד נשמעות בסיפון הספינה, זה ממש סיפור של דקה או שניים עד שהאניה תיהיה לגמרי מתחת למים על כל מנהיגיה ונוסעיה, אי אפשר לתאר את הפחד, את השיגעון, את הצעקה שנשאגת בספינה. המביט מן הצד פשוט לא מאמין, אוניה גדולה ומפוארת חזקה וכבדה עם מנהיגים מיומנים וטובים, עם נוסעים עשירים ובעלי השכלה, הכל עכשיו הולך להיכנס הישר אל הים הגדול ולא ישאר מהם מאומה.

הלו הלו תתעורר מתכוונים אלי, כן אני. ידיד שים לב, מישוהו אמר לך מילה עוקצנית אחת ועכשיו אתה הולך לצלול הישר אל המים הזידונים לקבור את עצמך. הלו יש כאן מישוהו מבין, יש כאן מישוהו חכם, יש כאן מישוהו מוצלח, יש כאן מישוהו שיכול לחולל מהפכה. אל תקבור אותי! אל תתן לו לצלול ולסיים את הקריירה, תעיר אותו, תציל אותו, תן לו יד ושלוף אותו למעלה. תשמע הוא צועק אליך גיוועלד שמע לו, **תציל את עצמך, חבל! אתה משהו ענק וחזק. מוצלח ומדהים. אל תתן לזה לקרות.**

שלעולם יהיו דבוקים זהים יתצרך ולא יפרדו ממנו אף זנפלים ממדריגתם

וזהו עיקר היולד והנהגה הישראלית וזוהו כריך להלך (מאור עינים)